

Eitt nú Tinganes er ikki longur tað sama, sum tað var øa døgum Barbaru. Hetta hevur givið Nils Malmros stórar trupulleikar, og nógvar av upptøkunum mugu óivað gerast á stöðum í Føroyum, ið einki hava við hendingarnar í bókini at gera

hava fingið alla figgingina upp á pláss.

Ætlanin er at fáa gjørt so nógvar av uttanduraupptøkunum í Føroyum, meðan meginparturin av tí, ið fer fram innandura, skal gerast í studio í Danmark. Kortini verða summar innanduraupptøkur eisini avgreiddar í Føroyum, eitt nú úr onkrari kirkju.

Tá vit komu higar við flogfarinum mánadagin, vóru vit ein túr í Vágum, og tað fyrsta eg sá, var Leitisvatn og húsin rundanum, sum í bókini verða nevnd »Genesaretvatnið og Kapernaum«, sigur hann.

Truplar umstøður

Eg má siga, at tað var ein sera góð byrjan at fáa, tí har sá alt akkurat út, sum tað er lýst í bókini, bæði húsin og umhvørvið. Men síðani hevur verið truplari at fingið eyga á arbeiðsmøguleikarnar, tí so nógvar uttandura er órógvad og krevur stórar broytingar, skal tað bera til á ein trúverðugan hátt at skráva tíðina aftur í umhvørvinum.

Nils Malmros sigur, at tað verður neyðugt at gera fleiri av upptøkunum á heilt øðrum stöðum, enn har hendingarnar í bókini eru farnar fram, men at tað ið neyvan fer at ávirka filmin, so hann ikki kann geva ta røttu myndina.

Sjálvandi kann onkur føroyskur pedantur finna bæði eitt og annað at finnast at, tá hann sær filmin, men hetta verður jú ikki ein filmur, ið verður gjørdur fyrst og fremst fyri føroyingar, men meira fyri danir, og tí ávirkar hetta ikki so nóg, sigur Nils Malmros.

Tað verður kortini eitt stórarbeiði, ið skal til, um vit skulu fáa skapt filmin á tann hátt, eg havi ímyndað mær.

Ætlanin hjá Nils Malmros er, at filmupptøkurnar, ið skulu gerast í Føroyum, verða gjørdar á sumri 1995, men tá skal einki koma í vegin og alt ganga sum fótur í hosi.

Sjálvt í náttúruni eru jú stórar broytingar, so sum alirningar á firðunum, hegnepelar, broytingar í lendinum, har vegir eru gjørdir og annað, ið kann ávirka tann skeiv vegin. Umráðandi er eisini at sleppa undan øllum órógvandi ljóðum ella rættari óljóðum, ið als ikki hoyra farnu tíðini til, og tískil ikki á nakran hátt eiga at koma fyri í filminum.

Sum sagt, so eru nógvar trupulleikar at siggia longu nú við teimum ytru umstøðunum, at nóg verður hjá okkum at hugsa um, tá filmurin skal fyrireikast heilt út í smálutirnar, sigur hann.

Men eg ætli mær at gera filmin, og tí mugu vit royna

at finna so góðar loysnir sum gjørligt upp teir trupulleikar, vit nú hava sæð. Tó ætli eg mær sjálvandi ikki at selja skinnið, áðrenn bjørnin er skotin.

Tað mesta snýr seg um persónar

Tað, sum hinvegin kann vera við til at lætta um fleiri av teimum trupulleikum, ið ytru karmarnir kunnu geva,

er at stórir partur av søguni gongur fyri seg manna millum. Tað vil siga, at í fleiri førum eru persónarnir týðningarmiklari enn uttara umstøðurnar, sjálvt um tær skjálvandi eisini skulu vera í lagi.

Søgan snýr seg í stuttum um Barbaru og tey víður-skifti Hr. Povl, Gabriel og sorinskrivarin hava til hennara. Teir eru allir hugtiknir av henni, og teir eru allir eisini meira ella minni opinlýst fangaðir av henni, so talan er um try menniskju, sum sprella í netinum, sigur Nils Malmros.

Teir trýggir mennir eru ikki harrar yvir sínum egna lívi, men vera hvør í sínum lagi stýrdir av kærlíkanum til Barbaru. Eg trúgvi, at allir menn yvirhvør eisini eru hugtiknir av Barbaru, eins og kvinnurnar eru tað. Nógvar av teimum bæði hata og fordøma hana, men samstundis er støðan tann, at nógvar teirra djúpast sæð elska hana eisini, orsakað av hennara frælsistrongd og tí hon fer eftir tí fría kærlíkanum.

Tað, sum kanska eisini kann hjálpa Nils Malmros í fyrireikingunum til filmin um Barbaru, er at hon í karakteri minni ikki sørt um kvinnuliga høvudspsónin í nýggjasta filmi hansara, »Kærlighedens smerte«, ið eitur Kirsten.

Hetta er annars fyrstu ferð, at Nils Malmros arbeiddir við einum filmi, ið ikki er eftir hansara egnu søgu og um hansara egnu royndir og fortíð. Tað tekur hann eisini sum eina sera stóra avbjóðing.

Umframt tær føroysku upptøkurnar, ætlanin er at fáa gjørt, skulu eisini fleiri føroyskir sjónleikarar vera við í filminum.

Barbara spæld av føroyingi

Barbara verður spæld av einum føroyingi, men enn havi eg ikki gjørt av, hvør tað verður. Vit hava hitt nógvar føroyskar sjónleikarar, men eisini eigur at verða hugsað um onkran føroyskan sjónleikara niðri. Navn er tó ikki sett á nakran av leiklutunum enn, sigur hann.

Umframt sjálvar leikarnar skulu vit eisini brúka eina rúgvu av statistum til upptøkurnar, so samanlagt verða nógvir føroyingar við í filminum á onkran hátt.

Filmurin vendir sær fyrst og fremst til danir, men tó verður bæði føroysk tala og fronsk tala á filminum, umframt høvuðstáluna, ið fer fram á donskum. Hetta er jú eisini ein søga, ið mest gongur fyri seg í donskum embætismannahvørvi.

Føroyskt verður brúkt í øllum tí vanliga, tá fólk eru virkin í gerandislívinum og eitt nú arbeiða við okkurt, eru umboð á bátum og so framvegis. Eisini verður talan føroysk, tá tað er Gabriel, ið sigur ymist fyri Barbaru, ið hann ikki ætlar, at Hr. Povl skal skilja nakað av, sigur Nils Malmros.

Fronsk tala kemur inn í myndina í teimum førum, har fronsku skipini á Havnini eru við í filminum, og har skal eitt nú Barbara eisini tosað franskt. Hvørki føroyska ella franska talan verður við undirtekstum, so áskoðarnir kunnu innliva seg í, hvussu tað hevur kenst at koma fremmandur til Føroya og ikki skilja føroyskt.

Helst millum 20 og 30 milliónir

Tá farið verður í gongd við at gera sjálvan filmin, er ikki óhugsandi, at eisini onkrar av upptøkunum verða gjørdar í Onglandi,

har møguleikar fyri at gera góðar upptøkur í kunstigum sjógvum eru góðar. Har skulu kanska tiggju mans royna at halda skil á einum árabáti í »ódnarveðri« í einum veldugum hyl, ið er bygdur til júst sovorðnar upptøkur.

Nils Malmros við ikki sjálvir siga, hvussu nógur filmurin um Barbaru kemur at kosta, og tað er sjálvandi heldur ikki endaliga greitt, men eitt tal millum 20 og 30 milliónir krónur er neyvan langt við síðuna av.

Fyribils kunnu vit her á »heimligu klettunum hjá Barbaru« bert gleða okkum og siggia spent fram til, hvat úrslitið verður av fyrireikingunum. At ein góður filmur verður gjørdur um Føroyar og føroysk víðurskifti – eisini hóast talan er um hendingar langt afturi í eini tíð, ið ikki á minsta hátt minnir um okkara – kann í hvussu er bert bota um umdømið úteftir...

hj.

Millum tey støð, vitjað eru av donsku filmsmonnunum hesa vikuna, er eisini Bør